

MGR. ONDŘEJ MASOPUST
ADVOKÁT

Riegrova 17, Olomouc, PSČ: 779 00,
tel. č.: 585 242 499, tel. č. 585 242 745,

e-mail: info@akmasopust.cz, www.akmasopust.cz

zapsán pod č. 11307 v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou

Ministerstvo pro místní rozvoj

prostřednictvím

Krajského úřadu Olomouckého kraje

V Olomouci dne 15.07.2020

k č. j. KUOK 64459/2020

ke sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515

Účastník řízení (odvolatel):

Jiří Marák, nar. 21.07.1978,

bytem Prostějov, Žitná 429, PSČ: 796 04,

pr. zastoupen Mgr. Ondřejem Masopustem,
advokátem,

sídlem Olomouc, Riegrova 17, PSČ: 779 00

odůvodnění odvolání

proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje,

Odboru strategického rozvoje kraje,

ze dne 15.06.2020, č. j. KUOK 64459/2020

DVOJMO

V zevně označené právní věci jsem ke svému zastupování zmocnil Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta se sídlem Olomouc, Riegrova 17, PSČ: 779 00, když plná moc je již založena ve spise. Prostřednictvím svého právního zástupce podávám toto

**odůvodnění odvolání
proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje,
Odboru strategického rozvoje kraje,
ze dne 15.06.2020, č. j. KUOK 64459/2020:**

I.

Obdržel jsem rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen „*přezkumný správní orgán*“), ze dne 15.06.2020, č. j. KUOK 64459/2020, který rozhodnul v přezkumném řízení o zrušení rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, Stavební úřad (dále jen „*stavební úřad*“) ze dne 17.07.2019 pod sp. zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 86017/2019 61 a věc vrátil zpět stavebnímu úřadu.

Proti shora uvedenému rozhodnutí jsem podal v zákonné lhůtě odvolání, a to v celém jeho rozsahu, neboť se nemohu ztotožnit s rozhodnutím správního orgánu v přezkumném řízení, které bylo zahájeno na podnět spolku Prostor Prostějov, z. s. ze dne 26.08.2019. Následně jsem obdržel výzvu přezkumného orgánu ze dne 03.07.2020, kterou mě vyzval, abych své podané odvolání doplnil, k čemuž mi určil lhůtu 7 dnů.

II.

Přezkumný správní orgán v odvolání napadeném rozhodnutí uvádí, že rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 17.07.2019 pod sp. zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 86017/2019 61 byla dodatečně povolena stavba drátěného oplocení na pozemku parc. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice, žadatele Jiřího Maráka, Žitná 429, 796 04 Prostějov. Jedná se o oplocení hraničící s veřejným prostranstvím, a tedy o stavbu, která podle stavebního zákona vyžaduje rozhodnutí o umístění stavby. Pozemek parc. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice, na němž byla umístěna předmětná stavba oplocení, se dle Územního plánu Prostějov nachází ve stabilizované ploše veřejného prostranství (PV), číslo plochy 1069, kde je podmíněně přípustné umístění „*oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem*“.

Stavební úřad správně ve svém rozhodnutí uvedl, že oplocení průchodnost územím neomezí, protože průchodnost územím, resp. částí pozemku parc. č. 240/7, bude i nadále zajištěna zachováním dostatečně volného průchodu podél předmětného

oplocení. Dále stavební úřad přílehavě poukázal na to, že v daném území se navíc nenachází žádná pěšina či stezka určená pro pravidelný pěší provoz a veřejné prostranství je zde tvořeno pouze zatravněnou plochou (loukou). Stavební úřad zhodnocení předmětné situace uzavřel s tím, že průchodnost částí pozemku parc. č. 240/7 bude i nadále zajištěna zachováním volného průchodu podél oplocení, jehož délka podél koryta vodního toku činí 8 m. Volný průchod podél oplocení umožní bezpečný a nerušený průchod touto částí veřejného prostranství.

Nemohu se ztotožnit se závěrem přezkumného správního orgánu, který uvádí, že: „Z Územního plánu Prostějov však zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení.“ V daném případě však **nedochází k jakémukoliv omezení průchodu**, jelikož postavené oplocení víceméně kopíruje stavby a dřeviny umístěné na pozemku parc. č. 240/7. I v případě, že by oplocení nebylo postaveno, nebyl by možný jiný průchod územím, než který je možný nyní. Oplocení je navíc postaveno ve stejné linii, jako jsou postaveny oplocení na vedlejších pozemcích. Oplocení tedy jakkoliv nenarušuje harmonické měřítko a charakter krajiny. Uvedených skutečností si musel být stavební úřad dobře vědom, jelikož dne 11.06.2019 proběhlo ústní jednání spojené s ohledáním na místě stavby. I proto následně stavební úřad vydal rozhodnutí, kterým stavbu drátěného oplocení na pozemku parc. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice dodatečně povolil. Lze tedy uzavřít, že stavební úřad se dle mého názoru dostatečně zabýval podmínkami průchodnosti územím, když vyhodnotil, a to zcela správně, že stavba oplocení nebude mít na tuto průchodnost vliv. Přezkumný správní orgán nejdříve ve svém rozhodnutí opačný názor pouze konstatoval a jeho rozhodnutí tak bylo v této části nepřezkoumatelné, neboť nebylo zřejmé, na základě kterých skutečností přezkumný správní orgán dospěl ke svému závěru. Nyní tedy v odvoláním napadeném rozhodnutí přezkumný správní orgán uvádí jako důvod skutečnost, že z územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Pominu-li správnost takového výkladu, když osobně jsem přesvědčen o opaku, přezkumný správní orgán neuvádí, jakým způsobem předmětná stavba oplocení omezila průchodnost územím. Když, jak jsem již výše uvedl, oplocení kopíruje stavby a dřeviny na pozemku parc. č. 240/7. Tuto skutečnost, tedy že nedochází k jakémukoliv omezení průchodu, by přezkumný správní orgán zjistil ohledáním na místě stavby, tak jako to zjistil svým šetřením stavební úřad.

Také bych rád uvedl, že průchodnost územím nemá být brána ve smyslu, že po daném pozemku mohou chodit obyvatelé města, ale ve smyslu údržby vodního koryta Čechovický náhon. Tedy za stávající situace, kdy správce vodního toku disponuje klíči k uzamykatelné bráně a i přes tuto bránu existuje podél oplocení pásmo k možnému

průchodu, mám za to, že jsou zcela splněny podmínky průchodnosti. Ostatně oplocení mého pozemku pouze kopíruje linii dalších oplocení (oplocení navazuje na oplocení sousedních pozemků) na daném území v blízkosti vodního koryta, když všechny tyto oplocení vystupují stejnou měrou na předmětný pozemek a přesto tento údajný problém, dle posouzení přezkumného správního orgánu, nikdy nebyl s vlastníky sousedních pozemků řešen. Mj. je ale nutné zmínit, že i za dané situace je schopna KTERÁKOLIV třetí osoba stále procházet okolo zmíněného potoka, a to podél nového oplocení.

III.

Další důvod, který uvedl přezkumný správní orgán, k zrušení rozhodnutí (dodatečné stavební povolení) stavebního úřadu, byl fakt, že dle právního názoru přezkumného správního orgánu, stavební úřad špatně určil okruh účastníků, když do jejich okruhu nezahrnul i spoluvlastníky pozemku s parc. č. 6 v k. ú. Domamyslice – Ing. František Ševčík a Ludvík Ševčík.

Toto pochybení stavebního úřadu bylo nicméně napraveno. Vydané rozhodnutí bylo doručeno opomenutým účastníkům řízení. Nemohu souhlasit s tvrzením přezkumného správního orgánu, že toto následné doručení rozhodnutí těmto účastníkům bez dalšího nemůže zhojit skutečnost, že výše uvedení opomenutí účastníci řízení byli zkráceni na svých právech. Stavební úřad sice těmto účastníkům neoznámil zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a tím jim neumožnil uplatňovat jejich práva, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Nicméně přezkumný správní orgán také posuzoval, jaká újma by vznikla jiným osobám, kdy stavba oplocení by mohla být důvodem k většímu zatížení pozemku parc. č. 6 v k. ú. Domamyslice, a tím by mohlo dojít k dotčení vlastnických práv Ing. Františka Ševčíka a Ludvíka Ševčíka k tomuto pozemku. A z hlediska posouzení újmy, která by vznikla jiným osobám, přezkumný správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že účastníci řízení v průběhu řízení nepodali proti předmětné stavbě oplocení žádné námitky a také proti rozhodnutí stavebního úřadu nepodali odvolání. Zejména pak k tomu, že výše zmínění v řízení opomenutí účastníci Ing. František Ševčík a Ludvík Ševčík měli možnost proti rozhodnutí stavebního úřadu podat odvolání, avšak této možnosti nevyužili. Z jejich konání, či spíše nekonání, tak přezkumný správní orgán správně dovodil, že se posuzovanou stavbou oplocení necítí být dotčeni na svých právech na rámec běžných poměrů v daném území, a jsou „ochotni“ případné přitížení daného pozemku akceptovat. Lze tedy uzavřít, a přezkumný správní orgán k tomuto sám dospěl, že **původně opomenutí účastníci řízení nebyli zkráceni na svých právech.**

IV.

Nemohu souhlasit se závěrem přezkumného správního orgánu, totiž že stavbou oplocení na pozemku parc. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice došlo k takovému negativnímu dotčení veřejného zájmu chráněného stavebním zákonem, zejména z hlediska plnění cílů a úkolů územního plánování, které převýšilo důvěru stavebníka v zákonnost a neměnnost povolení, kterou nabyl vydaným rozhodnutím.

V daném případě neshledávám dotčení veřejného zájmu, které by mělo převyšovat mou důvěru jako stavebníka v zákonnost a neměnnost povolení, kterou jsem nabyl vydaným rozhodnutím. Ostatně ani přezkumný správní orgán dotčení veřejného zájmu nikterak nekonkretizuje. Dle judikatury Ústavního soudu ČR, konkrétně v nálezu pod sp.zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4. 9. 2018 Ústavní soud uvádí, že: *„Je-li správní rozhodnutí v rozporu s objektivním právem (nebo vydáno na základě vad řízení), musí správní orgán při uplatnění prostředků dozorčího práva při svém rozhodování zohlednit, z jakých důvodů k přijetí takového rozhodnutí došlo a jaké následky by jeho zrušení mělo. Musí jednotlivé případy hodnotit z hlediska dobré víry oprávněných z rozhodnutí, jejich důvěry v zákonnost rozhodnutí, ale i jejich podílu na důvodech nezákonnosti. Tato kritéria musí hodnotit i správní soud, který přezkoumá zákonnost správního rozhodnutí o takovém prostředku dozorčího práva. Závěr o nedostatku dobré víry nemůže vyplývat jen z konstatování, že oprávněný měl povědomí o určitých skutečnostech, které podle mínění soudu způsobují nezákonnost správního rozhodnutí, pokud zároveň není prokázáno, že oprávněný věděl či měl vědět též o tom, že jde o skutečnosti právně relevantní. Nedostatek dobré víry tedy není dán jen tím, že oprávněný nepředpokládal, jaký výklad práva zaujmou orgány veřejné moci v rámci uplatnění prostředků dozorčího práva vůči pravomocnému rozhodnutí.“* V uvedeném nálezu dále Ústavní soud ČR vymezuje tři modelové situace, které mohou při řešení otázky nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře nastat. Přezkumný správní orgán vyhodnotil, že řešený případ dopadá do skupiny druhé, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena pochybením jak žadatele, tak stavebního úřadu. Přezkumný správní orgán k tomuto uvádí: *„Druhou skupinou jsou případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena pochybením na obou stranách vertikálního vztahu veřejná moc - jednotlivec. Půjde především o pochybení orgánů veřejné moci, o nichž osoba, která z daného rozhodnutí nabyla práva, musela vědět (uvedení nesprávných či zjevně neúplných, zejména skutkových zjištění a předpokladů, na což jednotlivec přes svou vědomost před vydáním rozhodnutí či po něm neupozornil). V této situaci nemůže být dána dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, ale nevylučuje to důvěru v jeho zákonnost a neměnnost (tu je nutné přihlídnout k plynutí času a rozvoji navazujících právních vztahů). V případě přistoupení ke zrušení napadeného rozhodnutí je nutné, pokud je to možné, zmírnit negativní dopady na oprávněnou osobu.“*

Nemohu souhlasit s pochybením na mé straně a mám za to, že nepochybil ani stavební úřad. Jak již bylo uvedeno, v tomto konkrétním případě se jedná o dodatečné povolení

stavby oplocení na pozemku parc. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice. Ke své žádosti jsem předložil projektovou dokumentaci stavby, ve které bylo v textové části týkající se posouzení souladu stavby s územně plánovací dokumentací uvedeno, že předmětná stavba je umístěna v ploše smíšené (SX). Z Územního plánu Prostějov vyplývá, že pouze malá část pozemku parc. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice se nachází v ploše veřejného prostranství (PV). Mám za to, že je nutné přihlédnout i k tomu, že dokumentace k dodatečnému povolení stavby byla vypracována Ing. arch. Pavlem Jurou, autorizovaným architektem, tedy odborně způsobilou osobou, u které lze zcela oprávněně předpokládat znalost právních předpisů i postupů při navrhování a projektování staveb, a tudíž i jejich posuzování podle územně plánovacích dokumentací. Vycházel jsem tedy z předpokladu, že žádost byla vypracována odbornou osobou a je v pořádku, což se následně potvrdilo i rozhodnutím o dodatečném povolení stavby, které vydal stavební úřad. Po celou dobu jsem tedy byl v dobré víře v zákonnost a neměnnost vydaného rozhodnutí a mám za to, že tato má dobrá víra převyšuje dotčení veřejného zájmu, které zde ani neshledávám.

V.

Na základě výše uvedeného proto navrhuji, aby odvolací orgán, Ministerstvo pro místní rozvoj, rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje ze dne 15.06.2020, č. j. KUOK 64459/2020, zrušil.

X

Mgr. Ondřej Masopust
Advokát

Jiří Marák,

pr. zast. Mgr. Ondřejem Masopustem,
advokátem